

тални творби — особено цигулко-
витъ му концерти. Писалъ: 69 увер-
тюри, 7 кантати, 13 меси, 21 кон-
церта за разни инструменти, трио-
сонати, квартети, метети и др.

**Фашъ, Карлъ Фридрихъ Кристи-
анъ** — Fasch, Karl Friedrich Chris-
tian — синъ на Йоханъ Ф. — ком-
пониистъ и теоретикъ, род. 18 ноемв.
1736 въ Цербстъ, умр. 3 авг. 1800 въ
Берлинъ, ученикъ на своя баща,
1756 — втори цембалистъ на Фрид-
рихъ велики въ Берлинъ (аккомпа-
няторъ при неговитъ флейтови заня-
тия), 1774—76 капелмайсторъ на
Кралската опера, което мѣсто е
трѣбвало да отстъпи на Райхардтъ,
а следъ това живѣе като частенъ
учителъ, изпадайки често въ бед-
ствено положение. Ф. е основателъ
на знаменитата Берлинска „Sing-
akademie“ — „Пѣвческа академия“,
израствала отъ единъ малъкъ хо-
ровъ въ кржгъ, броящъ отначало само
11 души, и носящъ името „Друже-
ство за култивиране на висшето
хорово пѣние“. По подобие на Бер-
линското, образували се такива хо-
рови дружества въ много градове
на Германия, и съ това починътъ
на Ф. придобива едно голѣмо зна-
чение за развитието на хоровото
дѣло въ нѣмско. Композиции: кан-
тати, метети и 1 меса на 16 гласа.

Феблъ, фр. faible — наричатъ францу-
зитъ такъвъ гласъ или тонъ, който
нѣма достатъчно значение, или но-
та, която не е отъ значение за
акорда; 2) **Танъ Ф.** temps faible —
слабо време, неакцентувани бройни
времена на такта.

Феерфаксъ, Робертъ — Fairfax, Ro-
bert — значителенъ английски ко-
пониистъ отъ голѣмата контрапунк-
тична школа на Дънстейплъ, род.
1470 въ Байфордъ, умр. 1521 въ
Сенъ-Албенското абатство, орга-
нистъ въ това абатство, и d-г
mus. отъ Кембриджъ и Оксфордъ,
писалъ: църковна и свѣтска музика
— съ голѣма ценностъ.

Фелоусъ, Едмундъ Хорасъ — Fello-
wes, Edmund Horace — английски
компониистъ, род. 11 ноем. 1870 въ
Лондонъ, училъ при П. Бъкъ, Флет-
чъръ и Луд. Шраусъ, капелмайсторъ
на Св. Георгиевската капела въ
Виндзоръ, писалъ църковна музика,
издалъ творенията на старитъ ан-
глийски компонисти на мадригали,

като: „Английската мадригална шко-
ла“ (1913—20), „Английски мадри-
гални стихове“ (1820), и написалъ „Ан-
глийскитъ мадригални компонисти“
— едно ценно съчинение.

Фелстинъ, Себастианъ фонъ —
Felstin, Sebastian von — полски му-
зикаленъ писателъ отъ първата
половина на XVI в., училъ въ уни-
верситета въ Краковъ, писалъ: „Opus-
culum musices“ (1519), „Opusculum
musices mensurales“, „Directiones
musicae ad cathedralis ecclesiae Pri-
misliensis usum“ (1544), издалъ Св.
Августиновитъ „Диалози за музика“
и компониралъ самъ химни.

Фенароли, Фиделе — Fenaroli, Fi-
dele — църковенъ компониистъ, род.
25 апр. 1730 въ Линциано, умр. 1 ян.
1818 въ Неаполъ, ученикъ на Ду-
ранте, учителъ въ консерваторията
„Де ла Пиета“, писалъ: меси, ме-
тети и една школа за генералбасъ
(намѣрила на времето широко раз-
пространение) — озаглавена подъ:
„Partimenti e Regole musicali per i
principianti di cembalo“ (1775).

Фентъ, фр. feinte — 1) у французитъ
— старото име на случайнитъ измѣ-
нения; 2) знакъ въ старото фран-
цузско пѣние, сходящъ съ акцента,
отбелязванъ съ една обръната за-
петая.

Фененъ, Ноелъ — Faignent, Noël —
нидерландски компониистъ отъ края
на XVI и началото на XVII в., пи-
салъ въ единъ стилъ, представящъ
смѣсца отъ стиловетъ на Ласо и
а capella — метети, мадригали, шан-
сони.

Фео, Франческо — Feo, Francesco —
значителенъ компониистъ отъ
Неаполитанската школа, род. око-
ло 1685, умр. следъ 1746 въ Неа-
полъ, директоръ на консервато-
рията „Де ла Пиета“, писалъ нѣ-
колко опери, 2 оратории.

Ферари, Бенедето — Ferrari, Bene-
detto — значителенъ компониистъ,
род. 1597 въ Реджо, умр. 22 окт.
1681 въ Модена, училъ въ Римъ,
компониралъ цѣла редица опери
(на които либретата съчинявалъ
самъ), музиката на които не е за-
пазена. Съхранили сж се само шесть
либрета, ораторията Sansone и съ-
чинението Musiche varie a voce sola
— 3 книги (1633, 1637, 1641) вокални
творби, които му отреждатъ едно
значително мѣсто въ историята на
кантатата.